

www.e-rara.ch

Bernardi Bauhusii Antverpiani e Societate Iesu Epigrammatum libri V

Bauhuis, Bernard

Antverpiae, 1620

Zentralbibliothek Zürich

Shelf Mark: Rq 174

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-39289>

Liber V. Respice stellam, voca Mariam.

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

BERNARDI BAVHVSII
 ANTVERPIANI
 è Societate IESV
 EPIGRAMMATVM
 LIBER V.

D. Bey-
 uard.

Respice Stellam, voca MARIA M.

IONIAS quisquis fragili rate sustinet iras,
 Aut Scyllæorum iurgia rauca canum;
 Siue illum rabidæ circumtonat vnda Maleæ,
 Carpathias equitat cùm pater Eurus aquas;
 Seu miser in Maurâ currum defixit arenâ,
 Cùm patitur tortos irrequieta Notos;
 O quàm Ledæis blanditur fratribus albus
 Nauita, cùm media nox rapit atra diem!
 Nec solito vesper stellas accendit in auro,
 Mœsta sed in piceâ stat domus alta togâ;
 Ohe, Castor ades! re non fulgente perimus:
 Hem Pollux, quónam dux tuus ardor abít?
 Non ego sic, nuper Batauo deprensus in alto,
 Acolus in nostrâ cùm stetit hostis aquâ,
 Et subiti liquidum texerunt æthera nimbi,
 Et pluuij venit magna ruina Iouis;
 Non ego Ledæos Pueros in vota vocaui,
 Sed melior Noctis Stella vocata mihi est.
 Pro face Pollucis, fax impolluta MARIA est;

Pro

Pro face Castoreâ, casta M A R I A mea est.
 Hi gemini, fateor; M A R I A vnica: sat tamen vna
 hæc.

Plus poterit geminis, Fratribus, ista Soror.

Sancti cuiusdam Apostoli icon.

Ecce Senem, niueisq̃ue comis, & lumine miti,

Cui vultu in toto blanda columba sedet:

Et læuâ liber est, & firmat stipite dextram,

Aurea q̃ue è dio vertice flamma salit.

Dic hospes, quis sit: nec circum tempora gno-
 ma est,

Nec nomen, fateor; nil opus, ora vide.

Pax & Amor totus, totus Dilectio vultus;

Hic est, FILIOLI DILIGITE ALTERVTRVM.

GRATIA DEI.

Diua, cui radios, atque aurea tela comarum,

Cælicolæ debent, pennigeri q̃ue Chori;

Diua Parens Diuûm, quotquot nûc æthere in alto

Ambrosiam pascunt, ambrosiæ Pueri;

Diua veni, diues q̃ue habita sub paupere tecto,

Pectore Diua meo; Gratia sancta veni:

Sancta veni, nam te sine nil, per te omnia possum;

Altra patent duce te, te sine nulla via est.

Te sine si currant lacrymæ, sine pondere current;

Vt q̃ue precer, nullum, ah, in prece pondus erit.

Sit ramosa domus syluis, sint pocula lymphæ,

Gramineus q̃ue cibus, stramineus q̃ue thorus;

Et psallam, & nigras vigilem cum lucibus umbras;

Quidquid agam, & fatagam, te sine non fat
 agam.

DEI

DEI FILIVS *in utero* MARIAE.

Stupeſce terra ! Olympicum,
 Interminum Numen, Chao,
 Omniq̄ue principio prius,
 Cæli fator decemplicis
 Et flammei arbiter ætheris ;
 Hic, hic Puellæ paruulæ
 Et vix trilultris Virginis
 Vtero MARIAE clauditur.
 Vah ! Punctus ambit Circulum.

Aperti pectoris.

An non aperti pectoris ſunt ſæcula hæc ?
 Vſura, nullo vt ſucta, recta pallio,
 Per denſa fora vagatur, & per oppida;
 Lectiçæ fraudes ambulat in publico;
 Et ipſæ aperti ambulat nutricibus,
 Omni pudore deuorato, Virgines:
 Nõne hæc aperti pectoris ſunt ſæcula ?

MARIA ſub Cruce.

Stat Genitrix duris plangens ſibi pectora palmis,
 Flens, & amaritiæ tota MARIA mare;
 Plurima nam miſeram percurrit lacryma Ma-
 trem,
 Et mediis flumen ducit in vberibus,
 Deq̄ue genâ genibus liquor incidit : hei mihi ! IES-
 SVM
 Iam quoque præ lacrymis cernere cæca ne-
 quit;
 Luctaturque loqui, ſed ſingularia triſtes

Post

Post alias aliæ verba secant lacrymæ:
 Quas tandem, tandem eluctata, hoc dicere solum
 Singultans potuit: O Simeon, Simcon!

De vitâ Carthusianâ.

Pallentem nuper rigidi Brunonis alumnum
 Sic adiit, mundum relinquere cætus Odo:
 Ede Pater, quæ Carthusiæ sit regula vitæ,
 Quæ nox, quæque dies; quid fugiant, quid
 agant.
 Ede quibus studiis hîc viuatur. Ille, tacendo,
 Fugit, & ingemuit. non potuit meliùs.

Hercules.

Ioles amore captus est,
 Omphalæ amore victus est,
 Ille, ille, victor omnium,
 Fortissimus Tyrinthius.
 Risit Puellus teliger,
 Et arcui inscripsit suo,
 Amor Hercules est Herculis.

De Arthritidis morbo acutissimo.

Quos secat Arthritis, quamuis frons morbida non
 est,
 Hos tu ne sani corporis esse puta.
 Sana cutis celat viciatos frigore neruos:
 Quæris vbi doleant? quære vbi non doleant.

Ad Amatam iuuenem præmaturè canescentem.

Iam tibi stant circum iuuenilia tempora cani,
 Nigramentemque comam iam color hostis habet.

Vt fatear, mirum est, sed non miserabile: quid fles?
 Quod citò de coruo es factus, Amate, cygnus?

Inuitante Licinio rus deserit, urbem petit.

Tot me supplicibus vocasti in urbem
 Tabellisq̄ue, tabellionibúsque,
 O mei, Licini, medulla cordis,
 Vt me posse negauerim negare
 Hoc desiderium meo Sodali.
 Ergo picta mihi relicta rura,
 Et riuus leuè murmurantis vndæ,
 Et fons vitreus irrigator horti;
 Lucus Musicus, aërisq̄ue ciues
 Cantores nemorum mihi relicti;
 Inq̄ue urbem pede non volente veni,
 Vndanti populo, lutóque nigram:
 Sed fallor, populo; bis octo namque
 Caspio Lapitheióque vultu
 Vrbi paruulæ inambulant cohortes,
 Omnes barbaricâ, asperâ, inficetâ,
 Saxeâ, orisfragâ, horridâque linguâ.
 Hæc illa vrbs populosa quam canebas?
 Hæc tibi, Licini, frequens videtur?
 Ignotis Scythicisq̄ue plena linguis?
 Mî certè mage sola rure solo est:
 Hîc meo genio lubet morari.
 Vale Rus, dabit hæc mihi vrbs eremum.
 Sunt hæc millia solitudo nõstra.

Parrhasius & Zeuxis.

Plinius Zeuxi Parrhasius melior me iudice; namque
 Hic homines doctus fallere, Zeuxis aues.

In Lausum impostorem.

Phyllidas, & Nifas, Damonas, & Alphefibæos,
 Dudum fraude malâ ludere rure soles:
 Pro geminis lapides, vendis pro piscibus angues,
 Pro rebus fumos, pro ratione dolos.
 Nunc doctæ, & pulchrè clypeatæ mœnia Brugæ
 Intraſti; hanc etiam fallere, Lauſe, paras?
 Fallere; namque duos vel tres vbi luſeris, omni
 Mox populo multæ fabula bilis eris:
 Vt quæ lupus paſſim allatrabere: non benè fallit
 Crede mihi, quiſquis fallere, Lauſe, ſolet.

De Iuone puero nautico.

Aurigis pelagi nuper puer Iuo duobus
 Seruiit; hic Mello, Furius alter erat:
 Mello pius, mitis, facilis; rugoſior alter,
 Et ferus, & nomen Furius ipſe ſuum.
 Cærula mors vtrumque rapit, dum cærula verrunt;
 Audiit Iuo abſens, riſit, & ingemuit:
 Heu, & Io dixit; maduerunt luminis orbes,
 Dexter lætitiâ, læuus amaritiâ:
 Res mira, & noua res; ſed quæ noua, quæ mage
 mira eſt,
 Immitem gaudet, mitem habuiſſe dolet.

Ad DIVAM ſtudiorum Præſidem.

Diua Rotæ celebris, Studiis ſis dextera noſtris;
 Fortuna inuideat, te CATHARINA VOCO.

MARIAE calorum Regina excellentia.

Induperatricem, magnique Monarchida mundi,
 Proxima Tergemino quæ ſedet vna Deo;

Qui

Qui non miratur, qui non pius amplexatur,
 Nil stupet hic magni, nil amat ille boni.
 Nil illâ melius, nihil est à Numine maius,
 Summum cæligenûm, terrigenûmque caput.
 Debuit huc MARIÆ virtutum scandere currus;
 Debitus illius dotibus ille locus:
 Quas omnes numeris possim subducere nullis,
 Non si sexcentas dixerò myriadas:
 Tentandum tamen est. Numerum vis lector ha-
 bere?

I, prius in digitos fidera cuncta refer.
 Hyberno numerâ fluctus in litore; quôtque
 Nerea per liquidum flabra Borêa volent;
 Quot pennas aër, pinnas mare, syluâque frondes,
 Mellilegas habeat flauus Hymettus apes:
 Quôtque puer flores annus, iuuenis quot aristas,
 Poma vir autumnus, détque senecta niues:
 Hæc numerâ, dotes MARIÆ numeraueris; om-
 nis

Hic numerus, dotûm Virginis vnus erit.

*P. Gaspari Barzæo Zelando, è Societate IESV
 Armusianorum Apostolo.*

Et meritò certè, meritò sanctissime GASPARE
 In manibus Diuûm dicimur esse pilæ:
 Tu BARZÆE probas; te protulit vltimus orbis,
 Ver vbi constrictas vix bene soluit aquas:
 Mox sed ad Armusiam tamquam pila mitteris
 urbem,
 Ianus vbi tepidas vix bene nectit aquas:
 Vt te Dîa manus tetigit, pila sancta, volabas,
 Per iuga, per montes, per mare, per scopulos,
 Euro-

Europaque fugis, sic, sic, quasi chara fuisset
Europa exilium, patriaque Armusium.

De Abdone Concionatore ac Philosopho.

Verba pius populo vix ter bene fecerat Abdon,
Eua illi ac Adam bis, ter, in ore fuit;
A vetito semper processit Concio pomo,
In pomo semper Concio clausa fuit:
In Logicam peccas Sophiæ clarissime Doctor,
Hoc est, hoc verè est, Principium petere.

*Hæretici arguendi, Et si animum
obstinent, castigandi.*

Iurgia in hæreticos quidam iacit aspera Præsul,
Et sanctum Domini se probat esse canem.
Est, cui non placeat, quòd tantum latret; at hoc mi
Aegrè est, quòd tantum Præsulis ira latret.

De Parasitis, ad Erasmus diuitem.

Pulex est Parasitus, opes sunt sanguis, Erasme:
Non te linquet, opum dum tibi sanguis erit.

Iudicium de variis moribus Gallionis.

Iudicium ferri vis de te, Gallio, nullum;
Visque malos de te, visque tacere bonos:
Vis de te cœnas, vis prandia cuncta tacere,
Visque scholas de te, visque tacere fora.
Laudâram; (memini) factus sum protinus hostis;
Culpâram quiddam, sæuior hostis eram.
Sed nunc, nunc qui sis, me iudice, Gallio, disce;
In manibus carbo est, cretæque fausta meis.
Gallio vir bonus es, vir seruantissimus æqui,

Inque

Inque tuas noctes fabula nulla volat;
 Largus es, & sistis quocumque in paupere: verum
 Virtutes tantas decoquit vna gula,
 Nam tibi in ignotis quærentur prandia terris,
 Et census magnos Indica vina liquant.
 Nec satis hoc; Indo quando incantata racemo
 Tempora sunt, pugnas tunc violentus amas.
 Sed Pacem mox siccus amas, & Palladis artes;
 Hinc te Laurigerum plurima turba colit:
 Tuque adeo vatem vario te carmine iactas,
 Equè sinu promissis millia multa: Tua?
 Iam scio, iam scæuis, sed ne bone Gallio scæui,
 Infestus noster vix tibi carbo fuit;
 Trita mihi creta est: me iudice, sunt mala multa,
 Sed bona plura tibi, teque malo es melior.
 Iudicio hic finis, Pax Gallio; scripsimus anno hæc
 Quo cunctis licuit scribere IVDICIUM.

Anno
 CIO.
 IO.C.
 XIII.

*In obitum Ven^{di} senis P. Christophori Clauij
 è Societate IESV
 Mathematici & Astrologi eximij.*

Clavius è terris cum iam vix sidera nosset,
 Da DEVS hæc propius cernere, dixit: obit.

In Castoris exoticam gastrimargiam.

Dulcia liba vorat; lentè sed vina pitissat:
 Res noua, liba bibit, vinaque Castor edit.

Flacco Concionatori.

Quis neget orando populum te, Flacce, mouere?
 Orantem quando concio tota fugit.

Ad

Ad Angelum Custodem.

Gaudia cùm me praua iuuant, tunc Angele ploras;
 Rides, cùm mea me crimina flere iuuat:
 Magdalix lacrymæ sunt vobis dulcia vina,
 Et lacrymæ vobis, vina Holofernia sunt.

Dionysius Richelius Carthusianus.

Est qui per populos centum vagus errat, & vrbes,
 Et patuli mundi permeat omne latus:
 Hic matutinos Seres, serum ille Matinum;
 Hic Boream, medium visit at ille diem:
 Ast ego dum vixi, latui Carthuside cellâ,
 Hæc mihi Thula, Tunes, Roma, Iaponque fuit.
 Nec tamen ignoror nimum, sunt clara Richeli
 Nomina, per populos me mea scripta vehunt;
 Iamque adeo Populi me norunt quattuor, hospes:
 Romulidæ, Sinæ, Sauromatæ, Numidæ.

In Landium omnium dictis annuentem.

Te miserum, Landi, qui numquam diceris alter:
 De quo, cùm duo sunt, dicitur, Vnus adest.
 Nam loqueris, quidquid socij tibi lingua præiuit:
 Quod probat ille, probas; quod negat ille, negas.
 Ille tibi puero legem dat moris, & onis,
 Ille tuos vultus & tua verba regit.
 Diuideris numquam, numquam contraria sentis:
 Riserit? arrides: fleuerit? illacrymas.
 Ardet in ignotum? rugas quoque fingis, & iras:
 Ardet in ignotâ? tu quoque fictus amas.
 Quilibet accessit, mutat tua quilibet ora:
 Horâ sæpè vnâ sic geris ora decem.

F

Ah,

Ah, Landi, dum te similem vis fingere cunctis,
Mirum, quàm fias tibi tibi dissimilis.

De Lampade, ad quemdam.

Fabra tibi est lampas; vis hanc ut carmine laudem:
Nempe, operam ut perdã, perdit ut ipsa oleum.

De Hæretico quodam, ad Balbum.

Hæreticum nosti præconem, Balbe, Felinum?
Illum, illum picei de genere Autolyçi?
Hic sibi Papistas, nuper, dum pocula siccat,
Sub pedibus cunctos vouit habere suis.
Non æqua orantem DEVS audit auribus æquis:
Nunc celsã pendet de cruce: numquid habet?

Crispo Lentulo, tardo & celeri.

Pes tibi Crispe celer, manus est tibi Lentule lenta;
Ad mala pes celer est, ad bona lenta manus.
Res remedi facilis; pigris calcaria danda
Sunt manibus, pedibus frænâque danda tuis.

Ad Varronem, cur Amor puer.

Cur puerum, Varro, nemo non dicit Amorem?
Cur canum fingit nulla tabella senem?
An caussa est, quando mortalia cuncta senescunt,
Quòd verus numquam, Varro, senescat Amor?

In Absalonis casariem.

Flauicomi capitis quoties sibi pectinat aurum
Dauidides, radios contrahe, Phœbe, tuos.

In eundem.

Quidquid habes, Phaëthontis habes puer Absalo;
frons est

Par ebori, lumen fronte bigemme tibi:
Aurea cæsaries, & barbæ est aurea vestis,
Pictis picta tuis inuidet vna genis:
Inuidet & labris Pæstani purpura floris,
Inuidet & manibus nix Rhodopæa tuis:
Verùm, heu, tam niueam speciè mès inquinat atra,
Mens amens, præceps, turgida, cæca, leuis.
Hæc Phaëthontis habes; caue ne, sublimiùs æquo
Cum quo scandisti, cum Phaëthonte ruas.

In mortem eiusdem.

Dauididæ crines iusto librentur an auro,
Scire hoc vult arbor, librat & ipsa virum.

R. P. Gisberto Bauhusio, Bruxellensis
Carthusiæ Priori, F. S.

Ne me collaudem, parcè te laudibus orno,
Cùm tu, ego; simq; ego, tu; laus tua, laus mea sit.

Ad eundem Neomystam.

Quonã apice, & quanto, frater, stas culmine rerũ,
Si nescis, tuus est prodigiosus honor.
Despice, sub pedibus totus tibi sternitur orbis:
Suspice, quod videas nil nisi Numen habes.

Aliud ad eundem.

Qui facili ore Deum profers, Cerere, atque Lyæo;
Quin Gisberte, pari te facis arte Deum?

An quia iam Deus es? magnus, me iudice, fluxâ
E Cerere, æternum qui facis ire Deum.

Angeli pacis amarè flebant.

Flebant amaram pacis Angeli necem,
Flagraque, crucemque, & fata Christi immitia.
Ergone cælites tangit aliquis dolor?
Nullus: sed ubi mortalium nemo fleat,
Flendum Angelis est, risibus cum vos datis:
Ridere vultis Angelos? lacrymamini.

Ad Paulam.

Paula quid quereris, perisse fratrem?
Quid fundis lacrymas, & inquieta
Longo pectora conficis dolore?
Si probus fuit, & fuit pudicus
(Sed probus fuit, & fuit pudicus)
Iam nunc sidera calcat, & superbum
Felix sub pedibus terit Olympum:
Quare, desine, Paula, lacrymarum;
Mori Christicolis piis probisque,
Non est Paula perire, sed præire.

In Clodium Albinum.

Pinguem parari Clodius iubet cœnam:
Campana centum Persica, Ostiensisque
Decem melones, ostreaque quater dena,
Ficedulasque, mulleosque, rhombosque,
Centumque poni quinquies iubet ficus:
Adhæc Falerni Massicive Lyæi
Decem diotas; & tragematum quidquid
Mensis secundis ponitur, iubet poni.

Ponuntur;

Ponuntur; eia, quem vocabit ad cœnam?
Hem! Clodium ad cœnam vocabit Albinus.

Ad Cardanum.

Terræ iugera tu decem
Auri contegis vnciâ?
Ast quadriplagum ego solum
Et Tritoniacum salum, &
Cæli ingentia mœnia
Faxo auri tegat vncia.
Dices, In tabulâ; Rem acu.

Facilis descensus Auerni.

O facilis nimitumque patens, quæ ducis ad orcum
Semita, & ad Stygij regna inamœna Iouis!
An non est facilis nigri descensus Auerni,
Quando illò cæcus quilibet ire potest?

In Georgium Thomsonum Scotum,

DEIPARAE VIRGINIS

mastigem impiissimum.

Bassaridum, Thomfone, genus, barbatâq; Bacchâ,
Pœne leo, tigris Parthica, Marfe canis,
Thrax, Geta, Sauromate, Biston, Scythâ, barbâre
Quade,

Scote Atreu, Phineu Scote, Britanne Nero,
Dête Theon, animo Timon, sine mête Chorœbe,
Circum vipereæ sunt cui corda fibræ;
Nigra colubrino stillat tibi lingua veneno,
Præque tuo nullum fel crocodilus habet:
Mille tuo piceæ stabulantur dipsades ore,
Prospectâtque tuis regulus ex oculis;
Sunt trifidæ fauces, vox ferrea, flammea lingua est,

Oblatrare tibi Cerberus ipse neget.
 Heu animi infelix, quæ te furiauit Erinny's
 In Superos tragicâ prælia flare tubâ?
 Ah miser Ixion, quid famâ in Cælite ludis?
 Cur linguæ rabies tam pretiosa tuæ est?
 Illa, illa, æterni genitrix & filia Solis,
 Illa mel, illa fauus, illa rosa, illa thymus,
 Illa poli dulcis Maieſtas, ſummaque cæli
 Purpura, Thomſono diſplicuiſſe poteſt?
 Diſplicuit certè; quamuis Hyblæa, poli que
 Dulce mel, & nectar, totaque dulcis Apis:
 Mel tamen hoc felli eſt, hoc illi nautea nectar,
 Lerna illi hæc Hybla eſt, Ibis ei hæc Apis eſt.
 Sichemio colitur quod Colle, hoc ringitur irâ,
 Et cuperet raſtris hæc iuga ſancta coli.
 Ferree, tu ferro dignus, sæuaque ſecuri;
 Illa auro digna eſt aurea Diua coli.
 Sic roſeus colit hanc Flander, ſic decolor Indus,
 Et Syrus, & multi paſtor odoris Arabs;
 Quiſquis & auriferam ad Peruam, Mundi que te-
 pore
 Viuit, & Heliacæ feruet ab igne rotæ.
 Hoc ſcio te rûpi, hinc pallens tibi buxus in ore eſt.
 Rumpere, rumpere, dirumpere flagitium;
 Rumpere torquata, fratercule Tiſiphonæ,
 Cui puero Eumenidum fellea mamma data eſt.
 O fax, o peſtis, noſtri que infamia sæcli!
 Totus noxa, lues, fraus, dolus, ira, ſcelus.
 O qui te Oceanus, quæ te lauet, improbe, Tethys!
 Sed nec te Oceanus, nec Thetis vlla lauet.
 Tu ſclerum, tu cûctorum, Thomſone, malorum
 Oceano magno, maior es Oceanus.

In Pyrrhum, omnia omnibus promittentem.

Qui te cumque rogant, & quæ te cumq. rogantur,
Promittis sociis omnia, Pyrrhe, tuis:
Fiet erit, faciam, donabo, cras, modò, iam, nunc.

Quiduis poscatur, nil tua lingua negat.
Munificus sic esse putas? sis blandus auarus;
Nam cessant, post tot splendida verba, manus:
Nec pro promissis grates tibi dicere par est;
Omnia promittens, omnia, Pyrrhe, negat.

Parentis & filij pium votum.

Parentis, audi, & filij votum pij:
Medicus parens, natus Chirurgus, hoc vouent,
Ne vitâ in omni mutuam poscant opem.

*Herculi Grandanimo, adolescenti
Pedemontano.*

O frontis angustæ Puer,
Timidule, pallidule Hercule;
Hoc ter quaterque te rogo,
Ne me salutes amplius;
Nam mi salutem reddere
Per est molestum: namque te
Quoties saluto, mentior.

*Carolo Guilleto, Musico præstantissimo,
de Thrasone quodam Musicastro.*

Deformis ille Musicus,
Iudæ cui ruffa est coma,
Tripilisque ruffa barbula,
Vinoque gemmeæ genæ,

Ventofus, arrogans Thraſo eſt,
 Et inſolens præco ſui.
 Nam nuper inter pocula
 Iactaſſe ſic ſe, Carole,
 Buccâ caninâ dicitur,
 Verum, peritum Muſicum,
 Primum quæ ſe, ſolumque ſe
 Totius eſſe Belgicæ,
 Se præter eſſe neminem.

O viueret Democritus!
 Non viueret, riſu crepet.
 Verùm quid inſolens Thraſo,
 Quid iſte follis diceret,
 Si ſic adires, Carole?
 Tun' primus es, tun' ſolus es
 Noſtræ Magiſter Belgicæ?
 Si ſolus es, qui primus es?
 Si primus es, qui ſolus es?

Quis diues.

Diues Mæcenas, auro qui nouerat vti:
 Euclio pauper erat, proprio leuior licet auro,
 Nummorumque eſſet ditiffimus; at ſibi durus
 Fonte ſitim, porriſque famem deponere ſuærat,
 Et natæ in tædas aſſem vix ſuſtulit aulâ:
 Ignotus iacet ergo, aut ſolo in paupere notus.

Contra Mæcenas, æternū eſt carmen, amorque
 Vatiſ, impariſque Sororibus; eſt & honoræ
 Nomen Amicitæ: Mæcenas audit, egenti
 Quiſquis opem fert Vati, & doctâ Pallade natis.
 At, cur nunc rarus Mæcenas, Euclio multus?
 Aurum rarus habet, multi ſed habentur ab auro.

In gloriosum Fulconem.

Vnde leues Zephyri, ruit vnde procellifer Eurus,
 Ferreus vnde Aquilo, plumbeus vnde Notus,
 His noscor populis : tepidi me Nilus & Indus,
 Me gelidi Rhenus Danubiusq̄ue sciunt.
 Hæc iactat, titulis, Biberi, Chaldi, atque Meronis,
 Fulco tumēs, semper mens cui vincta mero est.
 Et cum vincta mero est, tum p̄git carmina vates,
 Quæ Ligur, Indus, Iber, sed piperata legunt.
 Noscitur ergo Orbi ? sic certè : at sola per Orbem
 Non lux pulchra volat, nox quoq; nigra volat.

Festina lentè. Ad Crispum.

Sic tibi FESTINALENTE, sic ΣΠΕΥΔΕ
 ΒΡΑΔΕΙΩΣ

Crispe placet ; scripta his est tibi tota domus :
 Quin & Phidiaci cæli tibi limen eburnus
 Ornat eques ; stimuli cui pede, fræna manu.

Natura defectus.

Nescio quod certè miseri nunc degimus æuum,
 Ver messem, Brumæ frigora messis habet.
 En coma canescit Solem vix passa virilem ;
 Mensq̄ue animusq̄. viris, robur & arma cadunt.
 Præcoquitur pueris contrà Natura ; dolusq̄ue
 Et mens est puero, quæ solet esse viro.
 Præcipitata ruunt sic omnia : cernere passim est
 Inque viris pueros, in puerisq̄ue viros.

De Cometâ Annj CIO. IO C. XIIX.
 & Erycij Puteani morbo pane capitali.

Euasti PVTEANE, ipsoq̄ue à limine lethi

Ianuaque nigrâ pedem reduxti.
 Icit, non vicit, qui te malus ignis ab alto
 Læserat, radiantis os Cometæ:
 Qui nuper stellâtem Arcton violauit, & Austrum,
 Monstrôsâ face territans Booten.
 Cùm trabe flammâtâ tot formosissima solus
 Formidabilis iret inter astra:
 Numinis irati, vt credunt, dirumque minantis
 Rubens, virgifer, ensifer Satelles!
 Ergo triste iubar, suspensum terruit Orbem
 Et Belgis rapuit rosas ab ore.
 Pallenti violâ nos tingens: me quoque rugâ
 Arauit duplicique, triplicique.
 Dum tibi supremum lapidem, mœstamque cu-
 pressum,
 Vnamque ossilegam audio parari.
 Fors, mala si tabes te exanguibus adderet vmbri:
 At (charum ô superis caput!) Cometam
 Luctantem tecum potuisti, vincere; quando
 Tu non occidis, occidit Cometa.

*Votum ad DEVM OPT. MAX.
 pro Cometâ.*

Visa gentibus vtriusque Mundi
 Virga flammea flammei Cometæ,
 Parcat Gentibus vtriusque Mundi
 Quæ sub axe colunt, vel hoc, vel illo,
 O iustæ, Deus, ac benigne, dextræ!
 Minax, flebile, noxiumque fidus
 Vt terrere sinas, veta nocere;
 Vt nocere sinas, veta vagari;
 Ne per millia, quod minatur, erret
 Sitis Bethuliæ, fames Sagunthi,

Morbi,

Morbi, bellaque, pestilentiaque.

Hoc Deus, sed & amplius rogamus,
 Errores Batauos, Britannicosque,
 Gebennaque nigra (nigra Gehennae)
 Veta serpere longius venena,
 Veta longius ambulare fraudes.

Mille denique lugubris Cometæ,
 Damna, spicula, tela, fata, mortes,
 Ire quadrifidum veta per orbem,
 Veta errare Deus, veta vagari.
 Parce gentibus, obruatur vnus;
 Caput, sit satis, aufer hoc; & istum
 Cometam fieri veta Plauetam*.

In Puppum pumilionem.

Dū moriens suprema animæ fert frigora Puppis,
 Nemo paret tumultum, pyxide condar, ait.

Nominibus non semper credendum.

Nominibus credam, nec numquam, sed nequ
 semper;

Nec numquam verum, sed neq; semper habet,
 Clara, Agatha, Ambrosius, Stephanus, Vincentius,
 Agnes,

Conueniunt Sanctis nomina pulchra suis:
 Barbara, Cæcilia, Vrsinus, Lupus, Vrsula, Afella,
 En, pugnant Sanctis nomina praua suis.

In Imaginem S. MARIAE MAIORIS,

*olim à D. LVCA, & nostrâ memoriâ
 pereleganter expressam à Gandio.*

Sidereos vultus Nasareidos Heroïnæ,
 Quos LVCAE exscripsit deliciosa manus;

Dædaleo nuper radio, pennâque nitente
 Gandi etiam scripsit deliciosa manus:
 Desidiâ at longâ; fraudes dum colligit omnes,
 Et totum in doctam se vocat ille manum.
 Ergo Timantæos rores, dum vertitur anni
 Ter rota ter, patiens ista tabella bibit;
 Tum demum visa est sic viuere Diua bilustris,
 Mentiri vt vitam non queat vlla magis.
 Vidit vt hanc LVCAS stellatæ è mœnibus Aulæ,
 Certat, ait, Diuæ, Gaudia Diua, meæ;
 Illa, vel illa mea est, sed quæ sit nescio: nostrâ at
 Altera facta manu est, altera digna manu.

Ad Sextum, de Amici lapsu.

Crimen, Sexte, mei cur plorem quæris Amici?
 Peccaui, fateor, non ego, at alter ego.

*De P. Petro Fabro Societatis IESV, Gallia
 Germaniaq; Apostolo.*

Venturo in lucem Fabro, sic Numina fertur
 Supplice nixa genu Terra rogasse parens:
 Sæcula sunt ferri, toto furit hæresis Orbe,
 Da DEVS hunc, cõtra hæc ferrea sæcla, Fabrum.

In Ambram Epicuræum.

Lacrymasse numquam fertur Ambra: non vixit.
 Carere vera lacrymis nequit vita.

Ad Fabium militiam meditantem.

Ergone vadis, mi Fabi dulcissime?
 Ad castra pergis Martia?
 Nec te tui flentes tenent amiculi?

Nec

Nec triste scissa cor, soror ?
 Medulla patris es ; emedullabis patrem ?
 Teneræque vita matris es ;
 Hanc sæuus euitabis ? ah, Fabi, mane !
 Nec caute surdâ surdior,
 Durâque durior, parentium nega
 Audire verba supplicum.
 Si certus, inque mobilis es abscedere,
 Hæc iam puta te dicere:
 Pietas vale, bona mens vale, salus vale,
 Pudor vale, virgo vale:
 Namque ista sola vita nunc est militum,
 Malè viuere, & bene bibere.

In Corbam anum merobibam.

Potare florem sueta Liberi Corba
 Auro, vel onyche, vel Canopicâ gemmâ,
 Decoxit omnia ; nilque relliquum fecit
 Rugæ senili, annisque tristibus gaudi.
 Iam cum podagrâ, litigâtque chiragrâ,
 Siticuloso & intumescit hydrope ;
 Strictâque glande famem, sitimque crudelem
 Compescit vndâ : ferreum vnde nunc cælum,
 Crudele Numen, improbos vocat Diuos.
 Quiesce Corba, sanxit hoc Adrastæa:
 Qui delicatè pranderit, malè vt cœnet.

In Artum seniculum merobibulum.

Vini doliolum, nuper Milo dixerat, Artum
 Siccantem cyathos, ter duo, tærque decem:
 Mox cernens magnas Arti aures, Fallimur, inquit,
 Non hic doliolum, vera diota meri est.

De M. Antonio Mureto Oratore clarissimo.

Romulcam nuper Pallas dum viferet urbem,
 Turbâque cum Phœbo Melpomenæa suo.
 Mureti os diùm Pimplæides admiratæ
 Fulmine nunc ruere, flumine nunc fluere,
 Et modò flexanimâ mella Itala fundere linguâ,
 Attica nunc doctis fundere mella labris,
 Clamarunt Diuæ: Gaude Tritonia, gaude,
 Quæ sine matre Dea es, non sine fratre Dea es.

De se.

Nunc humili focco, nunc me iuuat ire cothurno,
 Ludere nunc cannâ, nunc iuuat ære tubæ:
 Omnibus hoc vitium Phœbi cantoribus; ipsum
 Alternis Phœbum sinistra lyræque iuuant:
 Sed neque fonticolis pulsatur dulce Puellis
 Semper ebur; mixtis gratia rebus inest;
 Nec frustrâ Aonio pendent de pumice circum
 Cymbala, pleetra, lyræ, tympana, sinistra, tubæ.
 Te quoque mi Lector, pede nûc, nunc ire caballo,
 Nunc iuuat ire rotâ, nunc iuuat ire rate.

De Zoilo.

Io triumphe! io triumphe! Quis, ohe, me
 Secundioribus volat rumoribus?
 Iam placeo certè; nostrâ iam recto ambulat
 Thalia talo; nîl Quiritum pollices
 Vltrâ moramur, aut sonantes dexteras:
 Ipsi probamur (nonne fatis est?) Zoilo.
 Nam filâ, pleetra, barbiton laudat meam,
 Et cuncta dicit digna Phœbi filio,
 Et esse Phœbo. Nempè quid dicit? Negat.

S. CATHARINAE *Studiorum praesidi*
sua commendat.

Cùm Phœbi, cùm Mnemosynæ sis filia prima,
(Sed Phœbi CHRISTI, Mnemosynæ
M A R I A E)

Primaque Musarum, & vatum sis gloria prima,
Virginæ, CATHARIS, primaque Dux choreæ,

Te certè meliore loco cantare decebat,

Et tua erat primi pagina prima libri:

Sed quo nunc legeris (liceat tibi vera fateri)

Esse loco haud poteras vtiliore mihi.

Vt pavidos sequitur latratix Pœmenis agnos,

Sic versus sequeris tu CATHARINA meos;

Illa gregem seruat, tu nostra Epigrammata seruas;

Arcæ tu Momos, arcet vt illa lupos.

A D L E C T O R E M.

Vt nec multa darem, nec pauca Epigrammata,
Lector,

Sum victus hoc dilemmate:

Si bona, Bilbicum sapiant si nostra salinum,

Non esse pauca, iuuerit;

Si mala, si nihil hîc Itali gustatur aceti,

Non esse multa, iuuerit.